

NOUS INICIS

Recés d'Advent 2019/2020

Escrit per Espai Sagrat en col·laboració amb "Pray As You Go"

[Introducció: Recés d'Advent 2019](#)

[Qüestions pràctiques](#)

[Sessió 1: Nous inicis amb Joan Baptista](#)

[Sessió 2: Nous inicis amb Maria](#)

[Sessió 3: Nous inicis amb Josep](#)

[Sessió 4: Nous inicis amb Jesús](#)

[Sessió 5: Nous inicis amb els Savis](#)

[Conclusió](#)

Introducció: Recés d'Advent 2019

Benvingut al recés d'Advent d'aquest any. Un temps de recés ens ofereix moltes possibilitats. Una oportunitat per a distanciar-nos de la rutina i de les preocupacions de la nostra vida quotidiana. Una oportunitat per a reflexionar amb l'oració sobre qui i quina cosa és realment important en les nostres vides. Una oportunitat per a mirar amb honestedat les relacions de la nostra vida, amb la creació, i sobretot per a centrar-nos en la nostra relació amb Déu. Una oportunitat per a plantejar-nos la pregunta: "aquestes relacions necessiten més cura?" Si és així, aquí teniu l'oportunitat perfecta per passar una estona davant la presència d'un Déu amorós que espera acollir-nos, alimentar-nos i endinsar-nos en una relació més profunda.

Per ajudar-te i guiar-te en la pregària i la reflexió durant aquestes setmanes, estem estudiant el tema del **Nou inici**. Contemplem com la nostra vida pot adoptar un camí i una direcció completament diferent quan Déu entra en la història personal. Recordem sant Ignasi de Loiola que estava tan convençut del seu camí en la vida fins al moment de la "bala de canó" a Pamplona. Aquí Déu va intervenir en la seva història, i llavors la seva vida va prendre una direcció totalment diferent. Durant aquest temps d'Advent, reflexionem sobre la vida de moltes persones en les Escriptures, amb històries similars. Igual que Maria, també podem tenir "temps de visita" a les nostres vides on els nostres plans es capgiren per a un pla més gran. Igual que amb Josep, nosaltres també podem despertar-nos dels "sognis" amb una nova claredat. I, igual que els Reis Mags, també ens podem sentir atrets cap a un lloc nou, el lloc de Déu a la llum d'una "estrella". Aquest Advent et convidem a dedicar una estona al silenci a escoltar la veu "que clama en el desert". Hi ha temps per tenir més consciència de les oportunitats que suposen aquests nous inicis mentre camines amb Déu. Al començar aquest temps de recés, centra't en el missatge de Déu que el profeta Isaïes ens va transmetre: "Estic a punt de fer una cosa nova; ara brota, no us n'adoneu?" (Is 43,19).

Qüestions pràctiques

Comencem amb alguns consells pràctics que et poden ajudar si no has fet mai un recés com aquest, o si en cas que sí podran ser recordatoris útils. Podria servir-te considerar aquests titulars: **com, on, quan i què**.

Una de les preguntes que cal considerar dins el "**com**" és quant de temps penses que pots dedicar a cada sessió del recés. És bo decidir-ho amb antelació i intentar complir-ho. No et rendeixis massa aviat si l'oració sembla una mica pesada, o no la continuïs durant un temps excessiu quan et sembla que està anant bé. El material presentat en cadascuna d'aquestes presentacions té una durada d'uns 20-25 minuts, però és possible que vulguis passar-hi més temps per preparar-te o per quedar-t'hi una estoneta després. N'hi ha prou amb triar un moment que s'adapti còmodament a la teva rutina.

Sota els títols "**on**" i "**quan**", potser seria bo pensar en quina és la millor hora del dia per pregar: al matí, al vespre, o bé com a pausa al mig del dia? Això també podria suggerir una altra pregunta: on t'és més fàcil pregar i reflectir allò que has pregat?

Finalment, sota l'epígraf de "**què**", pregunta't per què serveix aquest recés. Quins són els dons i les gràcies que esperes rebre de Déu durant aquests temps de pregària. Assegura't que comenceu l'oració demanant-ho a Déu i mira d'estar obert a tot el que Déu vulgui donar-te. Moltes vegades no sabem el que realment necessitem!

Després d'haver dedicat una estona a plantejar-te aquestes preguntes, estaràs a punt per començar aquest temps de pregària i reflexionar sobre els nous inicis. Abans de començar, dedica uns moments a prendre consciència de la mirada acollidora i amorosa que Déu et regala quan t'hi reuneixes. Pren també consciència de tots els qui per tot el món preguen aquest recés al teu costat, i sàpigues que formes part d'aquesta comunitat mundial de pregària.

Sessió 1: Nous inicis amb Joan Baptista

Relaxació

La majoria podrem entrar en l'oració amb més plenitud si dediquem una estona a tranquil·litzar-nos. Al començament de cada sessió de pregària, us suggerirem un exercici de relaxació, pel qual us anirem guiant. Per avui, preneu-vos uns moments per respirar amb calma a fi d'entrar amb certa quietud. Comença per notar la respiració: el so i la freqüència. No cal canviar-ne la freqüència. Copsa l'aire mentre entra al teu cos, t'omple els pulmons, et sosté la vida i després se'n va. Mentre inspires, respira l'amor de Déu envers tu. A mesura que exhales lliura qualsevol cosa que vulguis compartir amb Déu, o deixa-ho anar i entrega-ho a Déu. Repeteix això durant tres respiracions profundes. Joan era una veu en el desert. Pots estar ara tan quiet que puguis escoltar la seva veu en el teu propi desert?

Lectura Mt 3,1-12

Per aquells dies es va presentar Joan Baptista, que predicava en el desert de Judea dient:

—Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.

De Joan parlava el profeta Isaïes quan deia: *És la veu d'un que crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes.* Joan duia un vestit de pèl de camell i portava una pell a la cintura; el seu aliment eren llagostes i mel boscana.

Reflexiona

Joan Baptista és un personatge insòlit i potser el trobarem d'alguna manera extravagant a primer cop d'ull. Algú que es vesteixi com ell i que mengi llagostes i mel salvatge probablement no sigui el tipus de persona amb el qual podries imaginar-te tenir ganes de passar-hi temps. Però això és cert en totes les grans figures profètiques: ens incomoden, ens sacsegen de la nostra manera habitual de veure les coses i ens obliguen a enfrontar-nos a aquelles parts que nosaltres preferiríem ignorar. I això és exactament el que és el missatge de Joan: "Penediu-vos!" "Convertiu-vos!" "Comenceu de nou!"

L'escriptor i professor Richard Rohr OFM explica que la paraula que normalment es tradueix a l'anglès com a "penedir-se" és una paraula grega que significa realment "girar la ment" o "canviar". Joan vol que canviem la nostra manera de mirar les coses, i veure'ns a nosaltres mateixos i al món d'una altra manera. Ell vol que ens veiem a nosaltres mateixos i al món de veritat, tal i com som realment, i no de la manera com els imaginem, o com voldríem que fossin. I ho vol per una raó molt bona: perquè "el Regne del cel s'ha apropiat". Déu està a punt de venir a viure entre nosaltres sota la forma humana de Jesús, com un de nosaltres.

Déu ens mostra que el nostre cos i ànima humanes, per imperfectes que siguin, són estimats per Ell fins a tal punt que Déu és feliç de compartir-los. Déu vol que veiem les coses com Ell mateix les veu. Més endavant, Jesús mirarà de sacsejar

---

la visió de realitat de la gent. Ens dirà (entre d'altres coses) que Déu és com el pare del fill pròdig, que no pronuncia ni una paraula recriminant-lo, que desitja només celebrar el retorn d'un fill, que estima aquell jove amb tot el seu caos i fracàs, ple de joia perquè ha tornat a casa.

Parla amb Déu

- Què significa per a mi un nou inici avui, en aquest moment, en què estic fent aquest temps de pregària? Aprofito uns instants per reflexionar honestament **sobre mi mateix**. Hi ha coses sobre mi que tinc por d'afrontar? Quines són? Hi ha algun patró de comportament que no és sa, que és addictiu, una relació tòxica en la meua vida...? Em dirigeixo a Déu, que em coneix millor que jo mateix i que m'estima profundament. Imagino que Jesús està aquí mirant-me amb amor. Deixo que aquest amor em toqui. Li demano a Jesús que m'ajudi a afrontar aquelles coses que necessiten sortir a la llum.

- Ara prenc uns instants per mirar les persones de la meua vida que són **a prop meu**: la família, els amics. És possible un nou inici en alguna de les meues relacions? Hi ha alguna cosa que necessiti canviar, on necessiti canviar-hi de mentalitat, mirar diferent aquella relació? Poso davant meu els qui estimo, aquells amb qui la meua vida s'entrellaça, en aquest espai sagrat davant Déu, i parlo amb Jesús sobre les meues relacions, sobre les coses que puc canviar i les coses que no puc canviar. De vegades, un nou començament en una relació significa acceptar que no puc canviar una altra persona.

- I ara em dirigeixo a totes les persones que **toquen la meua vida cada dia**, però que no formen part del meu cercle d'amics. Penso en companys/es de feina, persones que atenen les meues necessitats a botigues i cafeteries, persones sense llar davant de les quals passo cada dia al carrer, refugiats, viatgers. Quina és la meua actitud davant de totes aquestes persones que, com jo, són estimades per Déu? Els tracto amb respecte i cortesia? Els jutjo? M'hi comporto amb arrogància? Hi ha un nou inici possible aquí? Parlo amb Jesús sobre la meua actitud envers les altres persones.

- Finalment, demano a Déu que m'ajudi a acceptar-me. Demano a Déu que m'ajudi a adonar-me de la **magnitud amb què sóc estimat/da**. Demano sanació, llum, esperança i alegria. Demano a Déu que em mostri un petit pas que pugui fer avui cap a un nou inici. I llavors passo simplement una estona tranquil·la escoltant el que Déu em diu.

Sessió 2: Nous inicis amb Maria

Relaxació

Durant uns moments de quietud, situa't en una posició còmoda. Tanca els ulls i imagina que totes les preocupacions, distraccions i inquietuds es van fonent. Dona't permís per quedar-te ben tranquil. El cor de Maria estava tranquil i obert per escoltar el missatge de l'àngel. Escolta atentament els diferents sons que sents al teu voltant i la veu interior que hi ha dins teu. Potser sents el batec del teu cor. A mesura que et relaxes escoltant, intenta prendre consciència del fet que Déu és a prop, dintre teu, que avui et dona un missatge i està fent ara mateix del teu cor una llar. Aquest és un moment de Visitació per a tu.

Lectura Lc 1,26-38

El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, compromesa en matrimoni amb un home de la casa de David que es deia Josep. El nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué:

—Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu. Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. L'àngel li digué:

—No tinguis por, Maria. Has trobat gràcia davant de Déu. Concebràs i tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi.

Maria preguntà a l'àngel:

—Com podrà ser això, si jo sóc verge?

L'àngel li respongué:

—L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible. Maria va dir:

—Sóc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula.

I l'àngel es va retirar.

Reflexiona

Pensa una estona en aquesta història. Com devia ser tot això per a Maria? Heus aquí una noia corrent, que encara no estava casada, a qui se anuncia que està a punt de quedar-se embarassada d'una manera extraordinària. S'esperaria que protestés per no poder seguir un pla com aquest. Què li diria al seu promès? Què els diria als seus pares, als seus veïns i a d'altres persones? Què pensaria tothom? Etcètera. Però va optar per fer una pregunta ben senzilla: "Com pot ser això, ja que sóc verge?" No és extraordinari? Tot el que volia saber era com seria possible tal cosa. I un cop l'àngel li explicà que succeiria pel poder de l'Altíssim, Maria va

---

acceptar de seguida, sense cap queixa sobre els problemes que, sens dubte, li causaria: "Soc la serventa del Senyor; que es faci en mi segons la teva paraula."

La confiança de Maria en Déu era tan gran que estava disposada a deixar de banda tots els seus somnis i plans sobre com es desenvoluparia la seva vida i sortir a un lloc d'incertesa enorme, en una situació sobre la qual no tindria cap control. Els nous inicis ens poden espantar. Ens agrada la seguretat i no ens agrada sortir de la nostra zona de confort. Tot i això, sovint és el lloc on poden passar les coses més meravelloses, tal com ens mostra la història de Maria.

Parla amb Déu

- Des del començament d'aquest recés, he tingut consciència de la visita d'algun àngel en la meua pròpia vida? Els àngels tenen tot tipus de formes i mides! He pres consciència d'alguna invitació interior per sortir de la meua zona de confort i per anar cap a allò desconegut, potser afrontant alguna cosa poc sana en la meua vida o en les meves relacions? O potser tinc por de fer el primer pas necessari? Prefereixo mantenir-me en la seguretat d'allò que m'és familiar, fins i tot quan m'adono que les coses s'han de canviar? Parlo sincerament amb Déu sobre tot això, sense dissimular ni davant de Déu ni davant meu les pors que tinc. Demano el regal de la confiança.

- A mesura que reflexiono sobre la situació en què es va trobar Maria, puc veure que de vegades un nou inici s'amaga al final d'una altra cosa. Tots els plans que Maria tindria per la seva pròpia vida s'havien acabat sobtadament amb la visita de l'àngel. Reflexiono ara sobre els moments en què la meua pròpia vida ha suportat circumstàncies inesperades i poc desitjades o alarmants. Potser he patit un dol sobtat, una malaltia, la ruptura d'una relació o la pèrdua d'una feina o fins i tot de casa? Demano a Déu que m'ajudi a veure la possibilitat d'un nou començament que s'amaga en allò que podria semblar un final. Demano a Déu que m'ajudi a acceptar els girs i els canvis que afecten a la meua vida.

- Una trobada amb un àngel aporta una energia transformadora que ens apodera. No estem sols. Déu mai no ens demana mai que actuem sols, sinó que Ell ens hi "inspira". Ens quedem una estona en silenci amb Déu i ens deixem il·luminar per la seva inspiració.

Sessió 3: Nous inicis amb Josep

Relaxació

Com sempre, t'ajudarà tancar els ulls i prendre't uns moments per tal que el jo interior s'aquieti. Pren-te un temps per inspirar Déu i expirar tot allò que avui et preocupa. Repeteix-ho unes quantes vegades. Estàs aquí per rebre una mica de llum sobre la teva vida i per entrar en contacte amb els teus desitjos i somnis més profunds. Déu va parlar amb Josep en un somni mentre dormia, i continua parlant-nos de moltes maneres. Ara escolta la veu de Déu en la quietud del teu cor.

Lectura Mt 1,18-24

Jesús, el Messies, va ser engendrat d'aquesta manera: Maria, la seva mare, estava compromesa en matrimoni amb Josep i, abans de viure junts, ella es trobà que havia concebut un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home just i no volia difamar-la públicament, resolgué de desfer en secret l'acord matrimonial. Ja havia pres aquesta decisió, quan se li va aparèixer en somnis un àngel del Senyor que li digué:

—Josep, fill de David, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha engendrat ve de l'Esperit Sant. Tindrà un fill, i li posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.

Tot això va succeir perquè es complís allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: *La verge concebrà i tindrà un fill, i li posaran el nom d'Emmanuel, que vol dir «Déu amb nosaltres».*

Quan Josep es despertà, va fer el que l'àngel del Senyor li havia manat i va prendre a casa la seva esposa.

Reflexiona

Aquest breu fragment de l'Evangeli revela un període molt dolorós en la relació entre Maria i Josep. No sabem si Maria havia intentat explicar-li a Josep què havia passat o si no va decidir ni tan sols intentar-ho. El que està clar és que Josep creia que Maria havia estat infidel i per això havia decidit no casar-se amb ella. Quin dolor que devia haver provocat en cadascun d'ells: Maria, sentir que l'home que estimava ja no confiava en ella; Josep, pensar que la dona que estimava li era infidel. L'evangeli no ens diu quant de temps va durar aquest malentès abans que també fos visitat per un àngel amb la veritat, però tant si el període fou llarg com curt, deuria ser insuportable per a la jove parella que va haver de viure-ho.

La majoria de nosaltres haurem experimentat en algun moment de la nostra vida el dolor de ser malentès. La majoria, si no tots, haurem experimentat la ruptura d'una relació, ja sigui dins de la nostra família immediata o amb un/a amic/ga. Potser estic experimentant això ara mateix. Puc preguntar-me, on és el nou començament en una situació així? On es troba Déu en tot això? Potser puc trobar-hi consol i coratge, perquè fins i tot Maria i Josep, essent persones tant santes, no s'escaparen d'aquesta experiència. Podria així aprendre alguna cosa de com es van comportar durant aquella situació.

Parla amb Déu

- Sota la mirada amorosa de Déu, miro amb sinceritat les meves relacions familiars més properes, ja sigui amb un cònjuge o parella, pare, mare o fill/a. La relació és sana i amorosa? Si és així, ho agraeixo a Déu. Integro aquesta persona a la meua pregària i la tinc davant la mirada amorosa de Déu. Demano a Déu que continuï enfortint-nos en el nostre amor mutu i que ens protegeixi per no equivocar-nos o malentendre'ns els uns als altres.

- Si, d'altra banda, alguna cosa ha funcionat malament en el que abans era una relació amorosa, contemplo ara la situació amb honestedat. Demano llum a Déu per veure la veritat de les coses. Si he jutjat malament a l'altra persona d'alguna manera, demano a Déu que m'ho mostri i que em doni el coratge d'afrontar la situació. Si tinc alguna culpa, hi ha algun pas que pugui fer per tal d'emprendre un nou començament?

- Si, reflexionant amb tanta honestedat com pugui en la relació, crec que el trencament ha estat causat per alguna traïció per part de l'altra persona, i si sento que la relació ja no m'aporta vida, com he d'apropar-me a aquella situació? Reflecteixo el comportament de Josep sobre la meua vida, quan va creure necessari acabar amb la seva relació amb Maria. No va voler castigar-la ni venjar-se d'ella fent pública la qüestió. Novament demano llum a Déu i la capacitat de perdonar. Demano la gràcia de Déu per tal que qualsevol acció que sento que necessito fer no sigui venjativa.

- M'assec una estona en silenci, deixant que Déu toqui el meu cor.

Sessió 4: Nous inicis amb Jesús

Relaxació

L'ús d'un mantra pot ajudar-te a relaxar enmig de les ocupacions de la teva vida. Pren-te uns instants per situar-te a l'interior d'aquesta estona de pregària. Observa on estàs, com estàs, què et passa per dins. Dóna-ho tot a Déu, i demana què busques en aquesta oració. Podria ser conèixer Jesús més com a Senyor o Messies o amic, o simplement més íntimament. Pren la paraula aramea *Maranatha*, que significa "Vine, oh Senyor", i repeteix aquesta paraula mentre respires. *Maranatha*. Repeteix aquesta paraula durant un parell de minuts i, si et distreus, simplement torna a la paraula.

Lectura Lc 2,1-20

Per aquells dies sortí un edicte de Cèsar August, ordenant que es fes el cens de tot l'imperi. Aquest cens va ser anterior al que es féu quan Quirini era governador de Síria. Tothom anava a inscriure's, cadascú a la seva població. També Josep pujar de Galilea, del poble de Natzaret, a Judea, al poble de David, que es diu Betlem, perquè era de la casa i la família de David. Josep havia d'inscriure's juntament amb Maria, que estava compromesa amb ell en matrimoni. Maria esperava un fill.

Mentre eren allà, se li van complir els dies i va infantar el seu fill primogènit; el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no hi havia lloc per a ells a la sala de l'hostal.

Reflexiona

Així doncs, en aquesta quarta setmana d'Advent, arribem al nou començament més gran de tots: el naixement de Jesús. Era, per descomptat, un nou començament per a tota la humanitat, perquè Déu havia vingut a viure entre nosaltres, com un de nosaltres. Però, per estrany que sembli, era també un nou començament per a Déu. Déu és etern. Déu mai va tenir un inici i mai tindrà un final. Però en el naixement de Jesús, Déu començava una cosa nova: Déu començava a viure una vida humana, amb tot el que això comportava, inclosa la mort.

I què significa això per a mi? Quina rellevància té ara aquest esdeveniment de fa més de dos mil anys? Sant Pau ens diu que Déu es va fer humà en la persona de Jesús, ja que es va "buidar" de la seva divinitat, de manera que pogués experimentar plenament la seva nova humanitat. No es va aferrar a la seva divinitat, sinó que va esdevenir exactament igual que nosaltres. Sant Lluc ens explica que va créixer, no només físicament, sinó també en saviesa i coneixement. Com a Déu, sabia totes les coses; com a humà, les havia d'aprendre de mica en mica, igual que nosaltres.

Aquest total "deixar anar" per part de Jesús té alguna cosa a ensenyar-me. Tinc tendència a aferrar-me al meu passat? Això m'impedeix d'abraçar plenament el moment present i tota la novetat que ofereix? Potser estic deixant de banda els dons que Déu m'ofereix ara, en el moment actual, que en el fons és l'única realitat? El passat se n'ha anat; el futur encara no existeix. Només en el present trobaré Déu.

Parla amb Déu

- Imagino que Jesús està assegut aquí amb mi. Davant la seva presència reflexiono sincerament sobre què podria impedir-me començar altra vegada de nou, ara mateix, en aquest moment present. Li demano que em mostri si estic aferrat a alguna cosa que no ajuda, que no m'està donant vida, que potser és fins i tot tòxica.

- Tinc por de deixar anar alguna addicció, perquè la vida semblarà insuportable sense ella? Li demano a Jesús que m'ajudi a confiar prou en ell per fer el primer petit pas, sigui com sigui. Simplement, és reconèixer en mi i davant d'algú que tinc una addicció i que necessito ajuda. Demano el do de l'esperança, que em permetrà veure que és possible un nou inici, una nova vida.

- O potser estic retenint algun rancor que de fet m'està impedit abraçar totalment un nou inici en la relació que s'ha danyat? Demano a Jesús que m'ajudi a deixar anar aquell còmode rancor darrere del qual estic amagat/da, i demano claredat per veure que el rancor m'ajuda ben poc.

- Potser la meua vida ha canviat d'una manera que es fa difícil d'acceptar, i m'aferro desesperadament a un record de com solien ser les coses abans. Parlo amb Jesús sobre tot això, demanant la força per deixar anar el passat i endinsar-me en el present, amb totes les seves possibilitats de nova vida i major llibertat interior. Tant sols cal acceptar-ho.

- I ara m'assec tranquil·lament amb Jesús i deixo que em parli i m'asseguri com tots els seus dons són per a mi font de vida.

Sessió 5: Nous inicis amb els savis

Relaxació

A mesura que ens preparem per la sessió final, centrem-nos en aquietar la ment. Pren consciència dels sons que t'envolten. Potser pots escoltar el trànsit en segon pla o els sons de la natura, potser el soroll de la tecnologia a casa o als entorns. El que sigui que sentis, fixa't en aquells sons i deixa'ls fluir. Comença a centrar-te en l'alè senzill i vital que t'ha donat Déu. Respira profundament, inspira tot allò que és la Vida i expira tot el que et pertorbi. Els savis d'orient eren atrets per Déu gràcies de la llum d'una estrella. Pots visualitzar-ho? Seu tranquil·lament sota la llum d'aquesta estrella durant uns instants. Deixa que l'estrella t'il·lumini, resplendeixi en teu camí i sobre el teu ésser més interior. Rep de cor tot el que ara t'ofereix.

Lectura Mt 2,1-12

Després que Jesús va néixer a Betlem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren uns savis d'Orient i, en arribar a Jerusalem, preguntaven:

—On és el rei dels jueus que ha nascut? Hem vist sortir a l'Orient la seva estrella i venim a adorar-lo.

Quan el rei Herodes ho va saber, es va contorbar, i amb ell tot Jerusalem. Herodes va convocar tots els grans sacerdots i els mestres de la Llei que hi havia entre el poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells li respongueren:

—A Betlem de Judea. Així ho ha escrit el profeta: *I tu Betlem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita de les principals viles de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble.*

Llavors Herodes cridà en secret els savis i va demanar-los el moment exacte en què se'ls havia aparegut l'estrella; després els encaminà a Betlem dient-los:

—Aneu i informeu-vos amb exactitud d'aquest infant; i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, perquè jo també pugui anar a adorar-lo.

Després de sentir aquestes paraules del rei, es posaren en camí. Llavors l'estrella que havien vist sortir a l'Orient començà a avançar davant d'ells, fins que s'aturà damunt el lloc on era l'infant. L'alegria que tingueren en veure l'estrella va ser immensa. Van entrar a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare, es prostraren a terra i el van adorar. Després van obrir les seves arquetes i li oferiren presents: or, encens i mirra.

I, advertits en somnis que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.

Reflexiona

No sabem qui eren aquests savis d'Orient. La tradició es refereix a ells com a reis, però l'Evangeli només els anomena savis. Fossin qui fossin, van

---

veure una estrella i van deixar la família, la llar i totes les seves preocupacions habituals darrere, i la van seguir. Creien que l'estrella significava el naixement d'un gran rei i volien retre-li homenatge. Segurament s'haurien sorprès quan l'estrella es va aturar i restava sobre un humil habitacle. Certament haurien esperat un palau. Però mai no van dubtar ni un moment que havien arribat al lloc adequat. Estaven plens d'alegria —ens explica l'Evangeli—, s'agenollaren i van retre homenatge al nadó. Van confiar en la seva estrella, fins i tot quan els va sorprendre per allò inesperat.

Quan arribo als darrers dies del meu recés, puc veure el camí d'un nou començament obert davant meu? Puc veure l'estrella que brilla sobre aquest nou inici? Quina és l'estrella de la meva vida? Què és el que m'emociona i em dóna energia i alegria? Puc confiar prou en seguir-la, o em retrec per la por? Puc confiar-hi fins i tot quan em condueix a un lloc que no esperava?

Puc emprendre un nou inici?

Parla amb Déu

- En presència de Déu, reflexiono una vegada més sobre la meva vida i em plantejo si hi ha alguna estrella que em cridi l'atenció en algun lloc. Podria prendre la forma d'alguna persona que m'inspira, o d'algun esdeveniment que canvia la vida que indiqui un altre camí possible per a mi, o alguna trobada... O potser no sigui cap d'aquestes, sinó només un suau desig interior que no desapareixerà. Puc estar segur/a d'una cosa: si el segueixo, al final em conduirà fins a Déu. Demano a Déu que m'ajudi a reconèixer les estrelles de la meva vida (de vegades n'hi ha més d'una!)

- Reconec l'estrella per l'alegria que provoca. Tanmateix, l'alegria de vegades es veu gairebé sufocada per la por al desconegut. Li demano a Déu que em mostri on és la meva veritable alegria, que em mostri on puc trobar el que més em dóna vida i, a continuació, que m'ajudi a confiar en ella i a iniciar l'aventura malgrat les meves pors. Recordo que el Senyor és el meu pastor, i que maiestic sol/a en el viatge.

- Demano a Déu que em mostri aquelles coses de la meva vida que m'impedeixen seguir l'estrella, coses tals com el meu desig de seguretat, de control, de reconeixement davant dels altres... Demano a Déu que m'ajudi a deixar anar qualsevol cosa que em retingui, de manera que, lliure i alegre, pugui emprendre el camí del meu nou inici.

- I, finalment, m'assec tranquil/la i deixo que Déu em parli.

Conclusió

Arribats a la conclusió del nostre recés d'Advent, és útil agafar-nos un temps per mirar enrere i percebre què en queda d'aquest temps especial de pregària. Com t'han impactat el cor aquestes sessions de pregària? T'has quedat especialment amb algun passatge o paraula? Quines gràcies has rebut? Pots distingir algun canvi en tu mateix/a? Què ha estat difícil o fins i tot un repte durant aquest temps de recés? Potser et seria útil anotar totes aquelles llums i intuïcions rebudes, o els plans i idees sobre nous inicis que se t'hagin pogut il·luminar. Pots recordar els moments de "visita" d'aquestes setmanes, en què els àngels s'han creuat pel teu camí? Has tingut algun moment de "bala de canó"? Has percebut algunes "estrelles" i cap a on et podien estar dirigint?

Jesús no vol res més que entrar cada moment a la nostra vida. Demana ara a Jesús que t'ajudi a veure tot allò amb què has estat beneït/da, i que t'enforteixi per mantenir-te ferm/a en aquestes gràcies. Aprofita un temps per agrair a Déu aquest temps sagrat que heu passat junts i la manera amb què la teva relació amb Ell s'ha aprofundit. Potser et pots comprometre a fer alguns nous passos cada dia per continuar fomentant aquesta relació més profunda amb Ell. Perquè Déu està realment amb nosaltres -*Emmanuel*- alegrem-nos i visquem plens de joia!
